

Sag C-72/24 [Keladis I] ⁱ**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

30. januar 2024

Forelæggende ret:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (forvaltningsdomstolen i første instans i Thessaloniki, Grækenland)

Afgørelse af:

30. november 2023

Sagsøger:

HF

Sagsøgt:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon (Selvstændig offentlig afgiftsmyndighed)

Hovedsagens genstand

Påstand om annullation af de afgiftsansættelser, hvorved sagsøgeren blev anset for at være medskyldig i flere tilfælde af smugleri, pålagt at betale forhøjet told for disse lovovertrædelser, erklæret solidarisk hæftende for betalingen af det samlede beløb af den forhøjede told og pålagt, solidarisk med de andre medskyldige, at betale hele det momsbeløb, der blev unddraget i de enkelte importangivelser.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Præjudiciel forelæggelse – told – merværdiafgift (moms) – toldværdi – den angivne toldværdi er lavere end den reelle værdi – momsgrundlag – markedsværdi – fastsættelse – metode til fastsættelse af markedsværdien – betalingspligtig for importmoms

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Præjudicielle spørgsmål

(1) Opfylder de statistiske værdier betegnet som »indgangspriser« (*threshold values*) – »rimelige priser« (*fair prices*), der er baseret på Eurostats statistiske Comext-database og udledt af OLAF's it-system (AFIS – Anti Fraud Information System), som Automated Monitoring Tool (AMT) er en applikation af, og som er til rådighed for de nationale toldmyndigheder via deres elektroniske systemer, kravet om adgang for alle økonomiske aktører, sådan som præciseret i dom af 9. juni 2022, C-187/21, FAWKES? Udgør de heri indeholdte oplysninger simpelthen aggregerede data som defineret i forordning nr. 471/2009 og nr. 113/2010 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande, der var i kraft på det relevante tidspunkt?

(2) Kan de nationale toldmyndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol, når det ikke er muligt fysisk at kontrollere de importerede varer, anvende statistiske værdier fra Comext-databasen, forudsat at de anses for at være generelt tilgængelige og ikke kun indeholder aggregerede data, alene til at understøtte deres rimelige tvivl om, hvorvidt den i angivelserne anførte værdi svarer til markedsværdien, dvs. det beløb, der faktisk er betalt eller skal betales for disse varer, eller også til på dette grundlag at fastsætte varenes toldværdi efter den alternative metode i artikel 30, stk. 2, litra c), i EF-toldkodeksen (forordning nr. 2913/92) [svarende til den såkaldte »[de]duktive« metode som omhandlet i artikel 7[4], stk. 2, litra c), i EU-toldkodeksen (forordning nr. 952/2013)], eller eventuelt en anden alternativ metode? På hvilken måde påvirkes besvarelsen af dette spørgsmål af, at det ikke kan fastlægges, at identiske eller lignende varer i øjeblikket er genstand for salg som omhandlet i artikel 152, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 (gennemførelsesforordningen)?

(3) Er anvendelsen af disse statistiske værdier til fastsættelse af toldværdien af specifikke importerede varer, hvilket svarer til anvendelsen af minimumspriser, under alle omstændigheder forenelig med de forpligtelser, der følger af WTO-aftalen om toldværdiansættelse, også benævnt aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994, som Unionen har tiltrådt, i betragtning af, at denne aftale udtrykkeligt forbyder anvendelsen af minimumspriser?

(4) Med hensyn til det foregående spørgsmål: Finder det i artikel 31, stk. 1, i EF-toldkodeksen (forordning nr. 2913/92) fastsatte forbehold for de generelle principper og bestemmelser i den ovennævnte internationale aftale om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 hvad angår fallback-metoden til fastsættelse af toldværdien, og dermed udelukkelsen af anvendelsen af minimumsværdier som fastsat i artikel 31, stk. 2, i samme forordning (som ikke findes i den tilsvarende bestemmelse i artikel 74, stk. 3, i EU-toldkodeksen (forordning nr. 952/2013)), kun anvendelse, når denne metode benyttes, eller finder de begge anvendelse for alle alternative metoder til fastsættelse af toldværdien?

(5) Når det er fastlagt, at forenklingen af tarifieringen i henhold til artikel 81 i EF-toldkodeksen (forordning nr. 2913/92) (nu artikel 177 i EU-toldkodeksen (forordning nr. 952/2013)) er blevet anvendt ved import, er det da muligt at anvende den alternative metode i artikel 30, stk. 2, litra c), i EF-toldkodeksen (forordning nr. 2913/92) [svarende til artikel 70, stk. 2, litra c), i EU-toldkodeksen (forordning nr. 952/2013)], uafhængigt af forskelligartetheden af de varer, der er anført under den samme Taric-kode i den samme angivelse, og af den heraf følgende fiktive værdi af de varer, der ikke hører under den pågældende tarifieringskode?

(6) Afslutningsvis, uanset ovenstående spørgsmål: Er bestemmelserne i den hellenske lovgivning om fastlæggelse af de betalingspligtige for importmoms tilstrækkeligt klare, i overensstemmelse med kravene i EU-retten, for så vidt som disse bestemmelser udpeger »den såkaldte ejer af de importerede varer« som den afgiftspligtige person?

Anførte EU-retlige forskrifter og anført praksis fra Domstolen

Rådets afgørelse 87/369/EØF af 7. april 1987 om indgåelse af den internationale konvention om det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturesystem, samt af ændringsprotokollen hertil (EFT 1987, L 198, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1): artikel 3, stk. 1, og bilag I

Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1): sjette betragtning, artikel 4, nr. 10), artikel 29, stk. 1, artikel 30, artikel 31, artikel 59, artikel 62, artikel 63, artikel 68, artikel 74, artikel 78, artikel 79, artikel 81, artikel 201, artikel 213, artikel 220, stk. 2, artikel 221, stk. 3 og 4 (herefter »EF-toldkodeksen«)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1): artikel 19, stk. 1, artikel 142, stk. 1, artikel 150, 151, 152 og 181a

Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994, L 336, s. 1), hvorved Det Europæiske Fællesskab bl.a. godkendte »aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994« (EFT 1994 L 336, s. 119)

Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og

Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT 1997, L 82, s. 1): artikel 23 og 24

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1): 43. og 44. betragtning samt artikel 2, stk. 1, artikel 30, artikel 70, artikel 85, artikel 201 og artikel 211

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 (EUT 2009, L 152, s. 23): artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 8

Kommissionens forordning (EU) nr. 113/2010 af 9. februar 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande, for så vidt angår dækning af handelen, definition af dataene, udarbejdelse af handelsstatistikker efter virksomhedskendetegn og efter faktureringsvaluta samt særlige varer eller særlige varebevægelser (EUT 2010, L 37, s. 1): artikel 4, stk. 1 og 2

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (omarbejdning) (EUT 2013, L 269, s. 1): artikel 71, 72, 74 og 177 (herefter »EU-toldkodeksen«)

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558): artikel 222

Domstolens dom af 28. februar 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), af 29. juli 2010, Pakora Pluss (C-248/09, EU:C:2010:457), af 12. december 2013, Christodoulou m.fl. (C-116/12, EU:C:2013:825), af 16. juni 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455), af 9. marts 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), af 9. november 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839), af 20. december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), af 20. juni 2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519), af 10. juli 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579), af 19. december 2019, Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142), af 18. juni 2020, Hydro Energo (C-340/19, EU:C:2020:488), af 9. juli 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi« (C-76/19, EU:C:2020:543), af 19. november 2020, 5th AVENUE Product Trading (C-775/19, EU:C:2020:948), af 3. marts 2021, Hauptzollamt Münster (Stedet, hvor momsens opstår) (C-7/20, EU:C:2021:161), af 22. april 2021, Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320), af 8. marts 2022, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige (Bekæmpelse af svig i form af for lav værdiansættelse) (C-213/19, EU:C:2022:167), af 12. maj 2022, U.I. (Indirekte toldrepræsentant) (C-714/20, EU:C:2022:374), af 9. juni 2022, Baltic Master (C-

599/20, EU:C:2022:457), og af 9. juni 2022, FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Anførte nationale forskrifter

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (lov nr. 2859/2000 om gennemførelse af loven om merværdiafgift) (FEK A' 248/7.11.2000):

Artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 20, stk. 1.

Artikel 35, stk. 3: »Den afgiftspligtige person ved import af varer er den såkaldte ejer af de importerede varer i henhold til toldlovgivningens bestemmelser.«

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (lov nr. 2960/2001, den nationale toldkodeks) (FEK A' 265/22.11.2001):

Artikel 1, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2.

Artikel 29, stk. 6: »Den betalingspligtige for toldskylden er klarereren, den person, i hvis navn der indgives en angivelse af punktafgifter og andre afgifter, og enhver anden person, over for hvem toldskylden er opstået i henhold til toldlovgivningens bestemmelser [...].«

Artikel 31, artikel 33, stk. 1, artikel 142.

Artikel 150: »1. De personer, der på nogen måde deltager i toldovertrædelsen som omhandlet i denne kodeks' artikel 142, stk. 2, pålægges afhængigt af graden af deres deltagelse, uanset retsforfølgningen af dem, i medfør af bestemmelserne i denne kodeks' artikel 152, 155 ff. individuelt og solidarisk at betale forhøjet told med et beløb på tre til fem gange det toldbeløb, der kan henføres til genstanden for overtrædelsen med hensyn til alle medskyldige. Med henblik herpå beregnes toldafgifterne i henhold til bestemmelserne i EF-toldkodeksen og de relevante nationale bestemmelser om toldskyldens opståen. I tilfælde af [...] underfakturering er grundlaget for den ovennævnte forhøjede told forskellen mellem de toldafgifter, der er baseret på værdien på tidspunktet for toldklareringen, og den aktuelle markedsværdi. Hvis det tredobbelte beløb af told og andre afgifter, der henføres til de smuglede varer, er lavere end et tusinde fem hundrede (1 500) EUR, fastsættes bøden til dette beløb med hensyn til punktafgiftspligtige varer og til halvdelen af dette beløb med hensyn til andre varer [...]. Told, skatter og andre afgifter, som ikke er blevet betalt til trods for, at der i henhold til loven er opstået en toldskyld, kan opkræves særskilt ved en begrundet afgiftsansættelse. [...] Den udstedte afgiftsansættelse er uafhængig af den parallelle retsforfølgelse og af den straffedom, der vil blive afsagt.«

Artikel 155.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren er indehaver af en tøjvirksomhed og købte som led i sin handelsaktivitet tøj, der var importeret fra Tyrkiet af en tøjimportør.
- 2 Tøjimportøren stiftede i 2014 en enkeltmandsvirksomhed med hjemsted i Thessaloniki for engrossalg af tøj. Indtil udgangen af 2016 indgav virksomheden hundredvis af importangivelser med en angiven værdi af varerne på ca. 6 000 000 EUR. Efter en klage over underfakturering af de importerede varer foretog toldkontoret en regnskabsmæssig kontrol af virksomheden i 2016.
- 3 Den regnskabsmæssige kontrol viste uregelmæssigheder i driften af virksomheden og i de foretagne indførsler. Det fremgik bl.a., at den angivelige importør var ansat hos en anden tøjforhandler. Desuden svarede de varer, som var genstand for fysisk kontrol, kvantitetsmæssigt til varerne i de enkelte importangivelser, men deres kvalitet, sammensætning, størrelser, design og værdi var anderledes, hvilket ikke var afspejlet i de importfakturaer, der var vedlagt angivelserne, og ifølge revisorerne var de angivne værdier åbenlyst lavere end de faktiske.
- 4 Efter kontrollen konkluderede toldkontoret, at virksomheden kun formelt var ejet af importøren, mens den reelle erhvervsdrivende var den ovennævnte tøjforhandler. Ifølge kontrolmyndighederne fungerede smuglerringen på følgende måde: De erhvervsdrivende, der var interesserede i at importere tøj fra Tyrkiet, rejste først til Tyrkiet og fik kontakt med leverandører, som de betalte kontant. Det blev aftalt, at varerne ikke skulle eksporteres direkte af sælgeren, men leveres til et transportselskab, som skulle tage sig af transporten til Grækenland. Varerne blev emballeret på en sådan måde, at de hellenske toldmyndigheder blev vildledt hvad angår deres kvalitet og værdi. Til toldklareringen af varerne udstedte et andet tyrkisk selskab en faktura, som var upræcis med hensyn til værdierne (underfakturering), omfattede alle varerne og angav den omhandlede virksomhed som køber. I den pågældende faktura blev varerne betegnet generisk, og de angivne værdier var markant lavere end de værdier, som de græske erhvervsdrivende faktisk betalte til de reelle tyrkiske leverandører.
- 5 Efter toldklareringen blev varerne transporteret af et andet transportselskab til de reelle købere i hele Grækenland. Transportomkostningerne fra Tyrkiet blev betalt af de endelige modtagere kontant og uden udstedelse af faktura, og momsens på selskabets faktura blev også betalt kontant. De angivne værdier på fakturaerne vedrørende indenlandsk salg var kun lidt højere end dem, der var angivet ved import, mens de på hovedparten af fakturaerne anførte mængder var upræcise, eftersom hovedparten af modtagerne ikke ønskede, at fakturaerne skulle afspejle de faktisk modtagne mængder.
- 6 Det kompetente toldkontor i Thessaloniki opgjorde det samlede beløb for unddragne afgifter og andre gebyrer med hensyn til næsten alle virksomhedens indførsler til 6 211 300,19 EUR.

- 7 Det blev navnlig fastlagt, at sagsøgeren sammen med de andre hoveddeltagere i importørens virksomhed i 2014 forsætligt havde bestilt, købt, importeret og modtaget varer til underpris, som var blevet importeret med ni angivelser, hvortil der var vedlagt fakturaer med en unøjagtig værdi af varerne. Sagsøgeren indrømmede, at disse transaktioner med importørens virksomhed havde fundet sted, men benægtede, at varerne var underfakturerede, og bestred den metode, hvorpå varernes toldværdi var blevet beregnet.
- 8 Toldkontoret var imidlertid af den opfattelse, at alle de i smugleringen involverede personer, herunder sagsøgeren i dennes egenskab af endelig modtager og køber af varerne, i fællesskab og med forsæt havde gjort sig skyldige i smugleri, hvilken overtrædelse bestod i underfakturering af varerne ved import og besiddelse af disse varer bestemt til forbrug.
- 9 Som følge heraf blev de af sagsøgeren anfægtede afgiftsansættelser udstedt, ifølge hvilke overtrædelsen i form af smugleri blev tilskrevet dels sagsøgeren i dennes egenskab af endelig modtager af varerne i de enkelte angivelser og reel importør, dels de personer, der havde tilknytning til virksomhedens aktivitet. Det blev antaget, at disse personer handlede i fællesskab med det formål at unddrage den hellenske stat de afgifter, der opkræves på importerede varer, idet de hermed ikke indbetalte den respektive moms og opnåede den tilsvarende direkte økonomiske fordel.
- 10 På baggrund af det ovenstående blev værdien af de med de enkelte angivelser importerede varer fastsat på ny, og den undtagne moms blev beregnet pr. importør og pr. angivelse; det samlede beløb blev pålagt alle medskyldige solidarisk og ved den samme lejlighed blev der pålagt en sanktion i form af forhøjet told svarende til det tredobbelte af den undtagne moms.
- 11 Det skal påpeges, at sagsøgeren efter sagsanlægget blev frifundet for smugleri ved en endelig dom i 2021.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 12 Først og fremmest har sagsøgeren benægtet enhver deltagelse i den angivelige smugling og hævdet, at der ikke skete underfakturering, mens den sagsøgte har nedlagt påstand om, at sagsøgerens argumenter ikke tiltrædes, fordi de er ugrundede og udokumenterede.
- 13 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den forelæggende ret er bundet af sagsøgerens endelige frifindelse for smugleri. Modsat har den sagsøgte gjort gældende, at den bindende virkning af den ovennævnte endelige frifindelsesdom er begrænset til spørgsmålet om smugling og den dertil knyttede forhøjede told, således at den ikke omfatter momsen af varerne i de omhandlede angivelser.
- 14 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at toldkontoret efterfølgende fastsatte toldværdien af de omhandlede varer til et fejlagtigt niveau. Da varerne i de enkelte

angivelser var forskellige (med forskellige Taric-koder), tog toldkontoret efter sagsøgerens opfattelse retsstridigt udgangspunkt i værdien af varerne med Taric-koden for den højeste toldposition som angivet af importøren i forbindelse med forenklingen af tarifieringen. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at forenklingsproceduren kun blev fulgt i få tilfælde.

- 15 Sagsøgeren har tilføjet, at toldkontoret fejlagtigt benyttede sig af prisen for de varer, der udgjorde den største mængde i angivelsen, eller de priser, hvormed de pågældende varer blev solgt i den samme tidsperiode. Sagsøgeren er af den opfattelse, at værdien af varer, der ikke var knyttet til dem, som blev importeret med de omhandlede angivelser, og som sagsøgeren ikke engang markedsførte, omvendt blev taget i betragtning.
- 16 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at metoden vedrørende »rimelige priser« – »indgangspriser« (*threshold values*), der er baseret på data udledt af it-databasen og fællesskabssystemerne AFIS og AMT, ikke henhører under de i EU-toldkodeksen udtømmende opregnede metoder til beregning af toldværdien, er vilkårlig og derfor blev anvendt retsstridigt. Anvendelsen af disse priser er kun tilladt for at understøtte en indsigelse om den angivne værdi og ikke for at fastsætte toldværdien.
- 17 Ifølge sagsøgerens argumenter kunne de anvendte »rimelige priser« ikke engang finde anvendelse på tidspunktet for indgivelsen af de omhandlede angivelser (2014). Selv hvis det blev anset for lovligt at anvende disse priser til at fastsætte toldværdien, blev priserne for varerne med den højeste toldposition i den konkrete situation anvendt retsstridigt med hensyn til alle de varer, der blev importeret med de omhandlede angivelser. Desuden resulterede dette i store variationer i prisen for den samme vare mellem de forskellige angivelser.
- 18 Følgelig blev toldværdien ifølge sagsøgeren for det første ikke lovligt fastsat i den konkrete situation på grundlag af Taric-koderne, og for det andet blev der under alle omstændigheder ikke givet en specifik begrundelse for undladelsen af at anvende markedsværdien og de andre alternative metoder eller metoden til beregning af toldværdien af varerne ved import.
- 19 Efter den sagsøgte opfattelse blev forenklingen af tarifieringen generelt anvendt på alle de omhandlede angivelser. Desuden har den sagsøgte gjort gældende, at fastsættelsen af toldværdien ikke var vilkårlig, men baseret på metoden vedrørende enhedsprisen, som blev anvendt på grundlag af en minimumstoldsats baseret på 50% af den rimelige pris pr. kg vare (og ikke pr. stk.), som blev udledt af it-systemet AMT via AFIS MAB.
- 20 Desuden har den sagsøgte gjort gældende, at anvendelsen af forenklingen af tarifieringen ikke udelukker muligheden for at anvende den tidligere metode til fastsættelse af toldværdien. I den konkrete situation blev denne metode anvendt, eftersom metoden vedrørende markedsværdien ikke kunne anvendes på identiske eller lignende varer, for det første på grund af den ufuldstændige beskrivelse af de

enkelte varer i de respektive fakturaer, og for det andet fordi det ikke var muligt at foretage en fysisk kontrol af dem, idet det ikke havde været muligt at beslaglægge varerne. Men selv hvis den nævnte metode kunne finde anvendelse, ville den føre til fastsættelsen af en højere værdi. Med hensyn til de store forskelle i prisen for den samme vare mellem de forskellige angivelser har den sagsøgte anført, at dette skyldes, dels at den skønnede toldværdi blev beregnet pr. stk. og ikke pr. kg, som tilfældet er med indgangspriser, dels at varerne blev tariferet samlet under den konkrete toldposition, fordi de blev betragtet som værende en enkelt post.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 21 Den forelæggende ret har indledningsvis anført, at selv om den ikke er bundet af den ovennævnte frifindelsesdom for så vidt angår sagsøgerens ansvar for den unddragne importmoms, skal den dog under iagttagelse af uskyldsformodningen tage denne i betragtning i lyset af argumentet om, at sagsøgeren ikke var vidende om underfaktureringen af de omhandlede importerede varer.
- 22 Den forelæggende ret finder endvidere, at toldmyndighedernes undersøgelse af, om underfaktureringen var lovlige, med rimelighed skal gå forud for bedømmelsen af, om sagsøgeren var vidende om denne underfakturering. Det drejer sig nemlig om et spørgsmål angående den objektive karakter af den angivelige overtrædelse, som vedrører fastlæggelsen af, om faktisk aftalte og betalte pris, som udgør grundlaget for beregningen af told og andre afgifter, i den konkrete situation var højere end den, der blev angivet og fremgik af de i forbindelse med toldklareringen indgivne fakturaer. Den forelæggende ret har derfor fokuseret på efterprøvelsen af, hvorvidt anbringendet om toldkontorets fejlagtige fastsættelse af toldværdien er grundet.
- 23 På grundlag af EU-toldlovgivningens bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om metoden til fastsættelse af toldværdien, Domstolens praksis angående beregningen af toldværdien af importerede varer med hensyn til muligheden for at anvende »statistiske værdier«, men også de relevante bestemmelser i EF-toldkodeksen (nu EU-toldkodeksen) i en bredere folkeretlig kontekst og Unionens tilsvarende forpligtelser, finder den forelæggende ret, at anvendelsen af »statistiske værdier« i forbindelse med fastsættelse af »rimelige priser« og »indgangspriser« (*threshold values*) ikke er usædvanlig. Anvendelsen af disse værdier har til formål at bistå de kompetente nationale toldmyndigheder med dels at afsløre tilfælde af svig og unddragelse af told og afgifter på import ved underfakturering, dels i givet fald at fastsætte toldværdien af importerede varer.
- 24 Ud over de nationale statistiske databaser er der tilsvarende europæiske databaser såsom toldinformationssystemet i forordning nr. 515/97 og Comext (der forvaltes af Eurostat), hvis data indgår i OLAF's it-system til bekæmpelse af svig (AFIS – Anti Fraud Information System), som Automated Monitoring Tool (AMT) er en applikation af.

- 25 De nationale toldmyndigheder har adgang til de ovennævnte data via deres egne it-systemer, men det fremgår ikke, at alle økonomiske aktører har den samme mulighed. Desuden indeholder de statistiske databaser, der er omfattet af forordning nr. 471/2009, nr. 1172/95 og nr. 113/2010, i princippet aggregerede data, som ikke tager højde for varernes specifikke karakteristika og handelsleddet, selv om fastsættelsen af den statistiske værdi er underlagt et udtrykkeligt forbehold for anvendelsen af de generelle principper i aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (WTO-aftalen om toldværdiansættelse), som udelukker vilkårlige eller fiktive værdier.
- 26 På denne baggrund kan »statistiske værdier« i form af »rimelige priser« sammen med andre kontroller, der foretages af toldkontrolorganerne, ifølge den forelæggende ret utvivlsomt anvendes af toldmyndighederne til at understøtte en rimelig tvivl om rigtigheden af den angivne markedsværdi. I denne forbindelse skal det påpeges, at Unionen kan anvende disse »statistiske værdier« til at bestemme medlemsstaternes ansvar ved tab af »egne indtægter« som følge af manglende effektive kontroller for at afsløre svig (dom af 8.3.2022, C-213/19, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, EU:C:2022:167).
- 27 I betragtning af, at Domstolens ovennævnte dom (jf. bl.a. præmis 412) også henviser til dels medlemsstaternes enekompetence til at fastsætte toldværdien som grundlag for beregningen af told efter de sekventielle metoder i EF-toldkodeksen (nu EU-toldkodeksen), dels den ikke-bindende karakter af det anvendelige kriterium vedrørende risiko, nærer den forelæggende ret imidlertid rimelig tvivl om, at disse statistiske gennemsnitlige værdier (»indgangspriser«) kan anvendes som sådanne til at fastsætte varernes toldværdi.
- 28 Der næres desuden tvivl om, hvorvidt anvendelsen af disse værdier specifikt kan indgå i den alternative metode i EF-toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra c), som ifølge de hellenske toldmyndigheders praksis blev anvendt i den konkrete situation, selv om også denne metode henviser til »identiske« og »lignende« varer. Endvidere synes det ikke, at den tidsperiode, som de pågældende værdier vedrører, ligger inden for de tidsmæssige grænser, der er fastsat i artikel 152, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2454/93.
- 29 Den forelæggende rets tvivl forstærkes af, at anvendelsen af alene disse værdier i det væsentlige indebærer, at toldværdien fastsættes på grundlag af minimumsværdier, der pr. definition er fiktive, hvilket er i strid med den tanke bag fastsættelse af toldværdien, der er fremherskende i international handel. Den forelæggende ret nærer også tvivl med hensyn til den korrekte fortolkning og anvendelse af de relevante EU-bestemmelser angående den specifikke karakter af de omhandlede indførsler, som blev foretaget ved anvendelse af forenklingsproceduren ifølge toldkodeksens artikel 81 (nu EU-toldkodeksens artikel 177), som består i angivelsen af en enkelt Taric-kode, nærmere bestemt den, for hvilken den højeste toldsats er fastsat, for alle varer i den samme angivelse, der er tariferet under forskellige koder.

- 30 Henset til den ovennævnte tvivl vedrørende fortolkningen og anvendelsen af de omtvistede bestemmelser i EF-toldkodeksen og forordning nr. 2454/93 samt til det uopsættelige behov for at løse disse fortolkningsspørgsmål, eftersom de er rejst i et stort antal lignende sager, der allerede verserer ved de hellenske retter, har den forelæggende ret besluttet at udsætte sin endelige afgørelse og forelægge Domstolen de første fem præjudicielle spørgsmål.
- 31 For så vidt som den foreliggende sag vedrører den omstændighed, at den endelige modtager af de omhandlede varer blev pålagt at betale (kun) moms (som følge af indførsel af varer fra Tyrkiet til Grækenland, som er toldfri), og henset til, at hver medlemsstat har ret til at bestemme den eller de personer, der er udpeget eller anerkendt som betalingspligtige for denne afgift, forudsat at de nationale bestemmelser er tilstrækkeligt klare og præcise samt overholder retssikkerhedsprincippet, betvivler den forelæggende ret afslutningsvis, at bestemmelserne i lov nr. 2859/2000 og i lov nr. 2960/2001 opfylder dette krav, hvorfor retten finder det nødvendigt at forelægge Domstolen det sjette præjudicielle spørgsmål.

ARBEJDSDOKUMENT